

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/54416 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 16 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 november 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

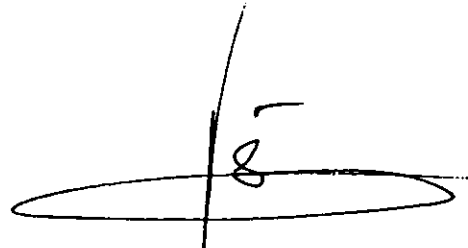
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 augustus 2007

284-553.

Verzonden: 17 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

niet-verzamelde stukken

seksuële misdaad

enkele kamer voor vreemdelingen zaken

regnr.

Awb 05/54416

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0312.09.0120,
gemachtigde: mr. A.P. van Stralen, advocaat te Utrecht,
eiseres;

legen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 9 december 2003 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 11 december 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 17 december 2003 is daartegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank van 24 december 2003 is het beroep gegrond verklaard.
- 1.2 Bij besluit van 7 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag opnieuw afgewezen. Bij brief van 1 juli 2004 is daartegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, van 8 februari 2005 is het beroep gegrond verklaard.
- 1.3 Bij besluit van 7 november 2005 heeft verweerder de aanvraag wederom afgewezen en ambtshalve beslist geen vergunning tot verblijf onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' (amv) te verlenen. Bij brief van 5 december 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 2 januari 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 1 maart 2007 behandeld. Eiseres is verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Bij brief van 16 maart 2007 heeft de rechtbank het onderzoek heropend en eiseres in de gelegenheid gesteld nadere informatie te verstrekken. Bij brief van 6 april 2007 heeft eiseres hierop gereageerd. Partijen hebben op 17 april 2007 telefonisch aangegeven geen behoefte te hebben aan een nadere zitting.

regnr: Awb 05/54416

-2-

2 Overwegingen

- 2.1. Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, c en d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en artikel 14 Vw 2000 (amv) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2. Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gevaar loopt voor schending van artikel 3 EVRM. Niet is onderbouwd dat er daadwerkelijk concrete redenen zijn, gelegen in haar persoonlijke feiten en omstandigheden die deze conclusie rechtvaardigen. Niet kan worden aangenomen dat eiseres om enigerlei reden de bijzondere aandacht van de autoriteiten heeft te verwachten. Uit de verklaringen van eiseres is gebleken dat zij op jonge leeftijd is besneden zodat eiseres thans niet meer het risico loopt aan een dergelijke behandeling te zullen worden onderworpen. De stelling dat eiseres vreest een meer uitgebreide vorm van besnijdenis te ondergaan is niet nader onderbouwd.
- Eiseres heeft geen feiten of omstandigheden met betrekking tot het traumabeleid en klemmende redenen van humanitaire aard gesteld zodat zij niet voor een vergunning op deze grond in aanmerking komt. Voorts komt eiseres niet in aanmerking voor het categoriale beschermingsbeleid nu zij een verblijfsalternatief elders heeft. Ingevolge artikel 31, tweede lid, onder j Vw 2000 wordt aan eiseres een verblijfsalternatief tegengeworpen, nu gebleken is dat eiseres voor haar komst naar Nederland gedurende ruim tien jaar, samen met haar moeder en grootmoeder in Ethiopië heeft verbleven. Eiseres heeft niet aannemelijk kunnen maken dat zij niet terug zou kunnen keren naar Ethiopië of dat haar door de autoriteiten geen toegang zal worden verleend tot het grondgebied van Ethiopië.
- Voorts komt eiseres niet in aanmerking voor een vergunning als alleenstaande minderjarige vreemdeling. De vader van eiseres wordt geacht zorg te dragen voor de opvang van zijn minderjarige kind waarbij niet is gesteld dat de vader terug zou moeten keren naar Somalië.
- 2.3. Eiseres heeft gesteld dat zij bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Eiseres heeft in de gronden van het beroep gesteld dat zij de meest lichte vorm van besnijdenis heeft ondergaan en dat zij vreest voor een meer uitgebreide vorm van besnijdenis. Zij kan hiervoor geen of onvoldoende bescherming inroepen van de lokale autoriteiten. Uit WBV 2005/34 blijkt dat bij terugkeer een reëel risico bestaat op een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiseres gesteld dat hij op die dag van de vader van eiseres heeft begrepen dat zij in het geheel niet is besneden. Dit is voor de rechtbank aanleiding geweest het onderzoek te heropenen.
- De rechtbank overweegt als volgt. Uit de door de gemachtigde van eiseres overgelegde medische verklaring van 6 april 2007, opgesteld door M.M.A. Vernooij, gynaecoloog bij Mesos Medisch Centrum te Utrecht, blijkt dat eiseres een lichte vorm van besnijdenis heeft ondergaan, een zogenaamde Sunnabesnijdenis. Uit WBV 2005/34, van welke toepasselijkheid ook verweerder uitgaat, wordt onder 5.4.2, tweede alinea, gesteld dat indien een Somalisch meisje *nog niet* (cursivering rechtbank) is besneden, bij terugkeer naar Somalië sprake kan zijn van een risico als bedoeld in artikel 3 EVRM. Nu eiseres naar gebleken is *wél* is besneden heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat geen sprake is van een dreigende schending van artikel 3 EVRM. Verweerder heeft hierbij kunnen stellen dat geen aanwijzingen uit algemene bron bestaan dat een meisje dat reeds eerder besneden is, het risico zou lopen om nogmaals besneden te worden.
- Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gevaar loopt voor schending van artikel 3 EVRM.
- 2.4. Met betrekking tot klemmende redenen van humanitaire aard overweegt de rechtbank dat eiseres geen feiten of omstandigheden hieromtrent heeft gesteld. Eerst in beroep heeft eiseres

regnr:

Awb 05/54416

-3-

gesteld dat zij een alleenstaande vrouw is. Nu de klemmende redenen van humanitaire aard gelegen moeten zijn in de individuele omstandigheden van de asielzoeker, kan de omstandigheid dat zij bij terugkeer naar Somalië een alleenstaande vrouw is niet als zodanig worden beschouwd, nu zij hierin niet verschilt van andere alleenstaande vrouwen.

- 2.5 Ten aanzien van het beroep op het categoriaal beschermingsbeleid stelt de rechtbank vast dat eiseres in de gronden van het beroep het standpunt van verweerder niet heeft weersproken. De enkele stelling van eiseres ter zitting dat de toegang tot Ethiopië niet zeker is wordt door de rechtbank niet gevolgd. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij niet wederom toegang kan krijgen tot Ethiopië. Ter zitting heeft verweerder, onder verwijzing naar het voornemen, nog aangegeven dat Somaliërs volgens het ambtsbericht inzake Ethiopië van 15 februari 2005 (DPV/AM-875092) geen visum nodig hebben voor Ethiopië.
- 2.6 Eiseres is voorts van mening dat zij in aanmerking dient te komen voor een amv vergunning. Ter zitting heeft de gemachtigde aangegeven dat de moeder van eiseres eveneens naar Nederland is overgekomen, zodat het door verweerder gestelde verblijfsalternatief in Ethiopië niet meer actueel is. Wat hier ook van zij, de rechtbank is met verweerder van oordeel dat eiseres niet als alleenstaand kan worden beschouwd en derhalve niet in aanmerking komt voor een amv vergunning, nu zij bij haar vader in Nederland verblijft die haar verzorgt en begeleidt. Voor verblijf bij haar vader kan eiseres een reguliere aanvraag voor gezinshereniging bij haar vader kan indienen.
- 2.7 Er is dus geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, c en d, Vw 2000 en artikel 14, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.
- 2.8 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.9 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier in het openbaar uitgesproken op

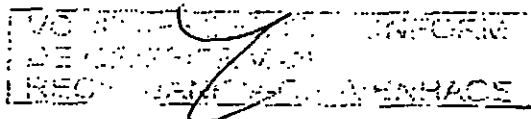
16 MEI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

16 MEI 2007

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704096
AAN:	V/S
BEHANDELD: DD:	PAR:

2089-A

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 03280AS

Utrecht, 13 juni 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

, hierna te noemen appellante, geboren op
wonende te , domicilie kiezende te Utrecht aan de
Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mr. A.P. van
Stralen, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door
appellante tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal
optreden.

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de beslissing van de rechtbank Den
Haag n.z.p. Zwolle-Lelystad van 16 mei 2007, waarbij haar beroep tegen de
beslissing d.d. 7 november 2005 betreffende de aanvraag voor een vergunning asiel
bepaalde tijd. Deze uitspraak is op 16 mei 2007 aan de gemachtigde van appellante
verstuurd.

Appellante kan zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van het
navolgende:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank bepaald dat appellante niet aannemelijk heeft
gemaakt voor schending van art. 3 EVRM.

Appellante vreest voor een nadere besnijdenis bij terugkeer in Ethiopië en of Somalië.
Zij heeft een medische verklaring overlegd van dr. Vermooij, gynaecoloog bij Mesos.
Daarin komt naar voren dat appellante slechts een lichte vorm van besnijdenis heeft
ondergaan.

Appellante is van mening dat normale besnijdenis van jonge meisjes in het land van
herkomst een verdergaande vorm is. Zoals in beroep uiteen is gezet, bestaan er in de
Moslim-traditie verschillende vormen van besnijdenis. In Somalië wordt de veel

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht | Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht | Telefoon 030-2718856, Fax 030-2716672 | E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

PIETERS ADVOCATEN

verdergaande vorm toegepast. Appellante is dan ook van mening dat indien haar Sunna-besnijdenis uitkomt, bijvoorbeeld bij het huwelijk, zij alsnog een zwaardere vorm van besnijdenis moet ondergaan.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat er voor appellant een mogelijkheid is om terug te keren naar Ethiopië, het land van eerder verblijf.

Voor haar vlucht naar Nederland heeft appellant reeds vanaf 1993 in Ethiopië verbleven. Door de Minister thans Staatssecretaris is het standpunt ingenomen dat appellante naar Ethiopië kan terugkeren.

Bij de uitspraak van 17 oktober 2001 AWB 00/4621 oordeelt de rechtbank Zwolle dat het inhumaan is om een vrouw alleen naar Ethiopië terug te sturen.

Voorts is het de vraag of appellante wel wordt toegelaten tot Ethiopië. Uit bijgaande brief van de consulaat van Ethiopië van 3 mei 2004 blijkt dat appellante niet aan de door de Ethiopische autoriteiten voldoet.

Uit het UNHCR Writenet-report Ethiopia, a sociopolitical assesment mei 2006, staat dat het voor nieuwe Somalische vluchtelingen moeilijk dan wel onmogelijk is om geregistreerd te worden in de kampen. Ook omdat vluchtelingen geen recht hebben op werk of scholing is er weinig perspectief voor de vluchtelingen.

Voorts heeft Human Rights Watch in maart 2007 een persbericht en brief uitgebracht over het terugsturen van 150 mensen van verschillende nationaliteiten die vanuit Somalië naar Kenia waren gevlucht. Volgens HRW werken Kenia, de VS, Ethiopië en de Transitional Federal Government of Somalia samen in een geheim detentieprogramma. Appellante vreest dan ook detentie.

Concreet betekent het dan ook dat eiseres meent dat door recente (politieke) ontwikkelingen en het bekend worden daarvan, het voor haar niet mogelijk is om terug te keren naar Ethiopië.

Redenen waarom:

Appellante zich thans wendt tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle-Lelystad, van 16 mei 2007 te vernietigen, opnieuw recht doende het beroep alsnog gegrond te verklaren en de beschikking van 7 november 2005 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

't Welk doende enz.

Gemachtigde